

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"ט ע"ב

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רצ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְשֵׁרוּשִׁי, הֵן לְעִקּוֹר, הֵן לְעִנּוּשׁ נִכְסִין, וְלֹאֲסוּרִין. מֵאֵן דְּאִתְחַזִּי לְעִנּוּשׁ נִכְסִין, נִפְל בְּכִי מִרְעִיָּה, וְלֹא יִתְסִי, עַד דִּיתֵן כָּל מָה דְּאִתְגָּזֵר עָלֶיהָ. כִּיּוֹן דְּאִתְעַנֵּשׁ בְּמִמוּנֶיהָ, וְיִהִיב כָּל מָה דְּאִתְגָּזֵר עָלֶיהָ, אִתְסִי, וְנִפְק מִכִּי אֲסִירִי. וְעַל דָּא אֲצִטְרִיךְ לְאַשְׁתַּדֵּלָא עָלֶיהָ דִּיתֵן עוֹנֵשִׁיהָ וְיִפּוּק.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה, שְׂאֵף עַל גַּב שְׂאוֹתוֹ אָדָם הוּא בְּבֵית אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ וְהוּא אֲסוּר בְּבֵית הָאֲסוּרִים, שִׁישְׁתַּדֵּל אָדָם עָלָיו וְיַעֲזֹר לוֹ לְהוֹצִיאוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים. וְהָיָה אוֹמֵר כֹּה: הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן דִּינִים שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם לְמַעַלָּה, הֵן לְמוֹת, הֵן לְשֵׁרֵשׁוֹ, הֵן לְעִקָּר, הֵן לְעִנּוּשׁ בְּנִכְסֵיוֹ, וְלֹאֲסֹר אוֹתוֹ. מִי שֶׁנִּרְאָה לְעִנּוּשׁ נִכְסִים, נוֹפֵל בְּבֵית חָלָיו, וְלֹא יִתְרַפֵּא עַד שִׁיתֵן כָּל מָה שֶׁנִּגָּזֵר עָלָיו. כִּיּוֹן שֶׁנִּעְנֵשׁ בְּמִמוּנֹו וְנוֹתֵן כָּל מָה שֶׁנִּגָּזֵר עָלָיו, יִתְרַפֵּא, וְיִוצֵא מִבֵּית הָאֲסוּרִים. וְעַל זֶה צָרִיךְ לְהִתְעַסֵּק עִמּוֹ שִׁיתֵן עֲנִשׁוֹ וְיִצֵּא.

מאן דיתחזי לשרושי, יתפסון ליה, ויהבי ליה בבי אסירי, עד דישתרש מכלא. ולזמנין דישתרש משייפי, או מחד מנייהו, ולבתר יפקון ליה מבי אסירי. מאן דיתחזי למות, הכי הוא, דאילו יתן כל כופרא, וכל ממונא דעלמא לא ישתזיב.

תרגום לעברית

מי שראוי לשרשו, יתפסו אותו, ויתנו אותו בבית האסורים עד שישתרש מהכל. ולפעמים משתרש באיבריו או מאחד מהם, ולבסוף יוציאו אותו מבית האסורים. מי שראוי למות - כך הוא, שאלו יתן כל הכפר וכל ממון שבעולם, לא ינצל.

טקסט הזוהר

ועל דא אצטריך לאסיא חכים, לאשתדלא עליה, אי יכיל למיהב ליה אסוותא מן גופא, יאות. ואי לאו, יתן ליה אסוותא לנשמתיה, וישתדל על אסוותא דנשמתא. ודא הוא אסיא דקודשא בריה הוא ישתדל עליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

ועל זה צריך לרופא חכם שיעסק ברפואתו. אם יכול לתת לו רפואה מן הגוף - מוטב, ואם לא - יתן לו רפואה לנשמתו, וישתדל ברפואת נשמתו. וזהו רופא שהקדוש ברוך הוא ישתדל עליו בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר, עד השתא לא שמענא מאסיא דא, ומספרא דא. בר מזמנא חדא, דאמר לי טייעא חדא, דשמע לאבוי, דאסיא חד הנה ביומי, דכד הנה מסתכל בבר נש, כד איהו בבי מרעיה, הנה אמר, דא חי ודא מת. והוו אמרין עליה דהוא זכאה קשוט, דחיל חטאה. וכל מה דלא יכיל (אצ"ל למזבן) למדבק מה דאצטריך, איהו הנה קני, ויהיב מדיליה. הנה אמרין, דלית חכים בעלמא כגיניה. ובצלוחתיה הנה עביד יתיר, ממה דהנה עביד בידוי. וכדדמי לן, דא הנה ההוא אסיא.

אמר רבי אלעזר, עד עתה לא שמעתי מרופא זה ומספר זה, חוץ מפעם אחת שאמר לי סוחר אחד, ששמע לאביו שרופא אחד היה בימיו, שפאשר היה מסתכל בכן אדם כאשר הוא בבית חליו, היה אומר, זה חי וזה מת. והיו אומרים עליו שהוא צדיק אמתי, ירא חטא, וכל מה שלא יכל להשיג מה שנגזרה, הוא היה קונה ונותן משלו. והיו אומרים שאין חכם בעולם כמוהו, ובתפלתו היה עושה יותר ממה שהיה עושה בידי. וכמדמה לנו, זה היה אותו רופא.

טקסט הזוהר

אמר ההוא טייעא, ודאי ספרא דיליה בידי איהו, דקא גריתנא מאבי אבא, וכל מלוי דההוא ספרא, בלהו אתייסדון על רזין דאורייתא, ורזין סתימין אשכחנא ביה, ומלין דאסוותא סגיאין, דאיהו אמר דלא גאות למפעל לון, בר (אי) איהו דחיל חטאה.

תרגום לעברית

אמר אותו סוחר, ודאי ספרו בקדי הוא, שירשתי אותו מאבי אבא, וכל דבריו של אותו ספר, כלם מיסדים על סודות התורה, וסודות נעלמים מצאתי בו ודברים של רפואה רבים, שהוא אמר שלא ראוי לעשות אותם חוץ (אם) הוא ירא חטא.

טקסט הזוהר

ואינון ממה דהו עביד בלעם, דהו לחיש לחישין על מרע, והוה אמר בפומי ואתסי מיד. וכלהו בריר לון בההוא ספרא. ואמר, דא אסור, ודא מותר למאן דחיל חטאה. בגין דמרעין סגיאין אמר, דתלייא אסוותא דלהון, בלחישו דפומא. ואינון מסטרא דנחש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינון דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הוה אמר. עד דאשכחנא על מרעין ידיעאן דאצטריך לומר כה. ולנדויי בנדיי ובשמתא, על ההוא מרע. ואיהו תוהא סגי לגבן.

והם ממה שהיה עושה בלעם, שהיה לוחש לחשים על חולה, והיה אומר בפיו ומתראפא מיד. וכלם מכרר אותם באותו ספר. ואמר, זה אסור, וזה מתר למי שיירא חטא. משום שחלאים רבים אמר שתלויה רפואתם בלחישת הפה. ואלו מצד הנחש, ומהם מצד של קסם. וכל אותם שאסור לומר בפה ואסור לעשות במעשה היה אומר. עד שמצאתי על חלאים ידועים שצריך לומר כה, ולנדות בנדוי ובשמתא על אותו חלי, והוא תמיהה גדולה אצלי.

טקסט הזוהר

חדי רבי אלעזר, וחדו חבריא. אמר רבי אלעזר, אי ההוא ספרא הוה לגבן נחמי מה איהו אמר. אנא אמסר במסירה, על מנת לאחזאה לבוצינא קדישא. ותנינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הוה בידי תריסר ירחי, ואשכחנא ביה נהורין עלאין ויקירין. כד מטינא לאינון רזין דהוה מבלעם תוהנא.

תרגום לעברית

שמח רבי אלעזר, ושמחו החברים. אמר רבי אלעזר, אם אותו ספר היה אצלנו, היינו רואים מה הוא אומר. אני אמסר במסירה על מנת להראות למנורה הקדושה. ולמדנו, אמר רבי אלעזר, אותו הספר היה בידי שנים עשר חדש, ומצאתי בו אורות עליונות וחשובים. כאשר הגעתי לאותם סודות שהיו מבלעם, תמהתי.

טקסט הזוהר

יומא חד לחישנא באתר חד, והווי אתוון סלקון ונחתון. עד דחמינא בחלמא, ואמר לי, מה לה למיעל בתחומא דלא דילה, ולא אצטריך לה. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רזין סתימין דהווי תמן. שדרנא לההוא יודאי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמייה, ויהיבנא ליה ספרא.

יום אחד לחשתי במקום אחד, והיו האותיות עולות ויורדות. עד שראיתי בחלום ואמר לי, מה לך להכנס בתחום שאינו שלך ושאינו נצרך לך? התעוררתי. ורע בעיני על סודות הסתומים שהיו שם. שלחתי לאותו יהודי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמו, ונתתי לו את הספר.

טקסט הזוהר

וברזין דבלעם אשכחנא, מאינון שמחן דמלאכין דשדר ליה בלק, ולא הוו מסתדרן על תקונייהו כדקא יאות. אבל כמה זיני אסוותא אשכחנא ביה, דקא מתתקני על תקוני אורייתא, ורזין סתימין דילה. וחמינא דאינון בחסידותא. וצלותין וכעותין לקודשא בריה הוא. ואי תימא, דהוה עביד אסוותא בפסוקי אורייתא, או ברזין דאורייתא. חס ושלום. אלא הוה אמר רזין דאורייתא, ועל ההוא רזא אפיק רזין דאסוותא, דלא חמינא כההוא גוונא לעלמין. אמינא בריה רחמנא, דאחכים לבני נשא מחכמתא דלעילא.

תרגום לעברית

ובסודות של בלעם מצאתי מאותם שמות של מלאכים ששלח לו בלק, ולא היו מסתדרים על תקונם כמו שצריה. אבל כמה מיני רפואה מצאתי בו שהם מתקנים על תקוני התורה וסודות סתומים שלה. וראיתי שהם בחסידות, ותפלות ובקשות להקדוש ברוך הוא. ואם תאמר שהיה עושה רפואה בפסוקי התורה או בסודות התורה - חס ושלום. אלא היה אומר סודות התורה, ועל אותו סוד הוציא סודות של רפואה שלא ראיתי באפן זה לעולם. אמרתי, ברוך הרחמן שהחכים לבני אדם מחכמה של מעלה.

ומאינון מלין דבלעם נסיכנא, וחמינא פהו דלא הוה בעלמא חכים פחרשין פגיניה.
אמינא, בריה רחמנא דבטל מעלמא חרשין, דלא יטעון בני נשא מבתר דחלתא דקודשא
בריה הוא יתברך ויתעלה שמו אמן. (ע"כ). (מכאן חזור לפרשת בלק, אמר רבי
אלעזר, בלעם חייבא, מאן קטיל ליה וכו', דף קצ"ג ע"ב) ברוך יי' לעולם אמן ואמן
ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

תרגום לעברית

ומאלו הדברים של בלעם לקחתי, וראיתי בהם שלא היה בעולם חכם בכשופים
כדגמתו. אמרתי, ברוך הרחמן שבטל מהעולם הכשופים, שלא יטעו בני אדם מאחר
יראתו של הקדוש ברוך הוא יתברך ויתעלה שמו אמן.

טקסט הזוהר

נעתק מספר זוה"ק הנדפס בליוורנו ע"י הגאון החסיד חיד"א זצ"ל

תרגום לעברית

ישמח חיי'ם חדא'י נפשאי הנה אשו'ר ארש בלכנו'ן ספר'א נהר שפיר'א דאתא מכלל יופי נקי מכל דופי תהלתו בפי כל בשר, יום ליום יביע. צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו. אלו הן הגוליל'ן, גילת ורנן תתענג בדשן נפשם, האי דישנ'א. ולשונם תמהר לדבר צחות בשבח המגיע. איכו השתא יהבי רבנן עינייהו ומכווני דעתייהו הלא ברז'י שפ'ר התקונים מפני בירורי המדו'ת, פועלי אמת וצדק. מפני שהכ'ל יפה, הוד לטובה וגם נצח לצפירת תפארה, בגבורות ישע רב חסד בחכמה, ובתבונה ודעת דתנו רבנן באימ'ה רבה וקל זיע. ושבחא אתיא ממיל'ה מדב'ר קד'ש, לקול תתו מעורר אהבה והשפי'ע בצחצחות ברומי עלמא עילאה, ונהרו'ת המושכין ביום טוב אבות על בנים. כי שם צוה ה' הברכה ערוכה בכ'ל כמסלת שדה אשר ברכו ה' יורש עש'ר ארז'ה הוא דרביע. הדור אתם ראו חזו שמ'ש מנהו הבריק ברקאי דבר חדש חידשו סופרים חכמים הזהר'ו בכ'ל, ומראה יאי ויאי כז'הר הרקיע. גם אשו'ר נלוה עמם, נסחי דווקני ובריא נהורין. סדרי בירורין הוו זהירי'ן, מאימתי קורין. ויצא אל הדבר'ת ועלה יפי'ע. בכל הרוואה זאת לפנים דפוס קושטנטינא במעלו'ת אח'ז משובח ומפואר, הא איכא כמה שני דפרי'ס ויהללוהו בשערים כי השב'ע השביע ואולם הנה זה בא הרב הר'ש בוזאגלו זלה'ה שדי ביה נרגא בשנותו את טעמו, מצמיח חסיר חליף יתיר אף מפקיע. עבר עובדא ושינה רוב הגהות דפוס קושטנטינא וזהו מוכיח מידע ידיע. ובנסחו זהר מנטובה דבק לאהבה ודין גרמ'א אשר חשב שמגיה דפוס קושטא שינה מדעתו ופירושא אתמר מדויל ידיה והיטב חרה לו תוקע ומריע. ולדבר הזה יסלח, כי אני בעניי ידעתי מאן ניהו מר המגיה ולא הרים ידו, רק אשר מצא בנסחי גדולי ישראל ולהאי מילתא שבחו רבנן כי שיח וכי שיג לו, מומחה ופקיע. איכו השתא מחזקינא טייבותא למע' המגיהים אשר על עומדם יעמודו בשינויי הרש'ב ונסחי הרמ'ז בכ'י לברר אוכל לדון ולהכריע. והלא מראש הודעתי דזמנין דמשכחת איזה הגהה מאי'ן באת מיני קטניו'ת כמו עשב מזריע. ויברך דוד הוא הקטן לגומרה של תורה ברוך אל ההודאות ומרומם על כל ברכה ותהלה בזמירות נריע. בקול תודה (לפ'ק) לעושה נפלאות למופת ולאות האל למושעות כי אלהים יושיע. יאר פניו אתנו ויאיר עינינו בתורתו תורת חיים

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

